

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

28. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

12. ČERVENCE 2020

Z obsahu:

Modlitba Davida

Katecheze
papeže Františka
z 24. června 2020,
Řím, knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

Blahoslavený Marián od Ježíše Euse Hoyos

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewské (10)

- strana 5 -

Nejkrásnější květ ráje (11)

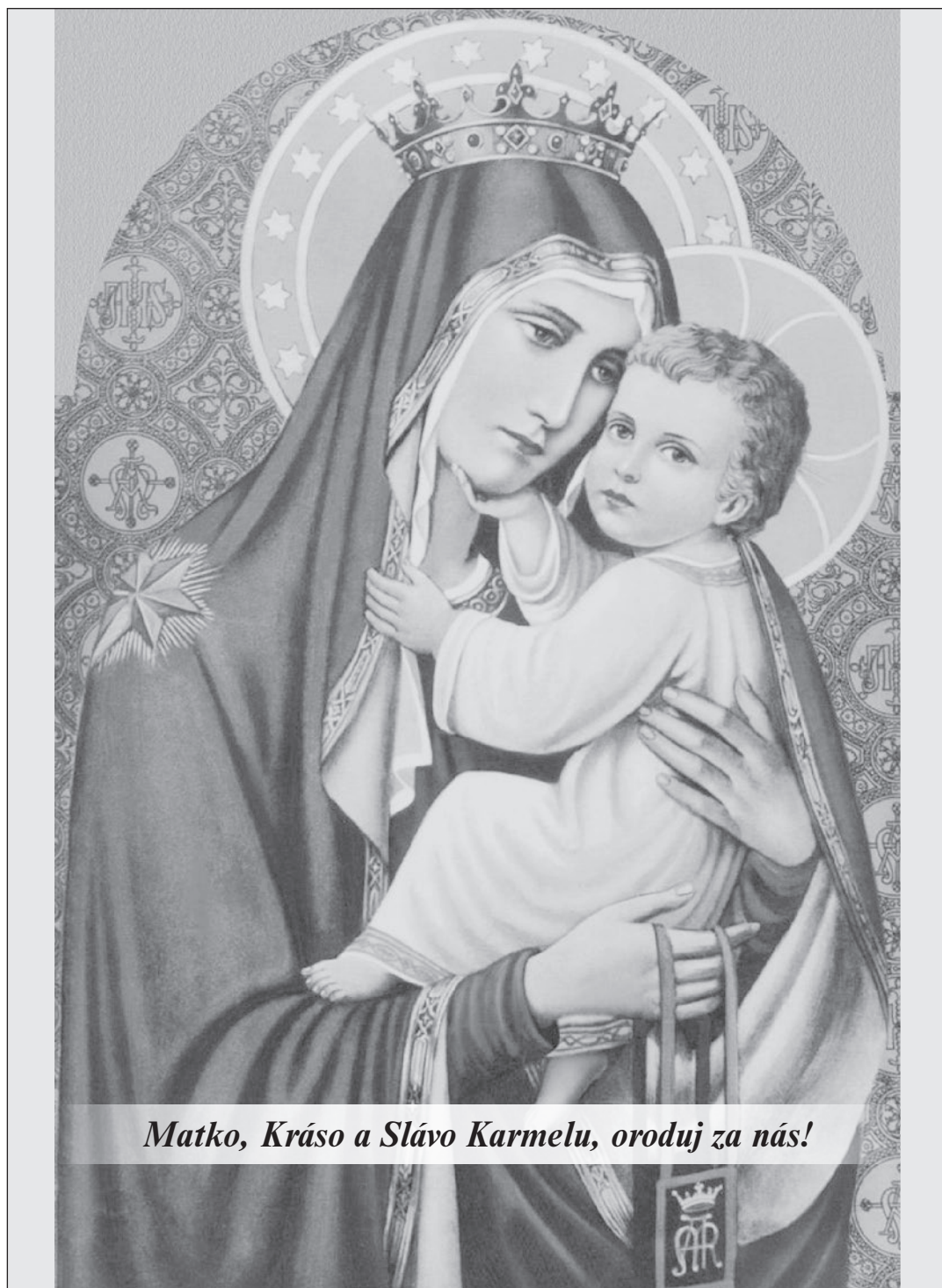
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 7 -

Podivuhodný život Mariam Baouardy

(1846-1878) - 4. část
Jean Claude
a Geneviève Antakli
- strana 10 -

Našel Matku

Manželé Borgmanovi
vypráví o své konverzi
ke katolické víře
- strana 12 -

Matko, Kráso a Slávo Karmelu, oroduj za nás!

Modlitba Davida (Ž 18,2-3.29.33)

Katecheze papeže Františka z 24. června 2020, Řím,
knihovna Apoštolského paláce

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V našem cyklu katechezi o modlitbě se dnes setkáme s králem Davidem. Od chlapeckých let miláček Boží byl vybrán k jedinečnému poslání, jež má ústřední místo v dějinách Božího lidu a samotné naší víry. V evangeliích bývá Ježíš vícekrát nazýván „Synem Davidovým“. Narodil se totiž jako on v Betlémě. Z Davidova pokolení podle příslibu vzejde Mesiáš: Král,

kteřý je naprosto podle Božího srdce, dokonale poslušný Otci a věrně naplňuje jeho plán spásy (*Katechismus katolické církve*, 2579).

Davidovy životní osudy začínají na stránkách kolem Betléma, kde pase stáda svého otce Jesseho. Je ještě chlapcem, posledním z řady mnoha sourozenců, a když prorok Samuel na Boží pokyn přijde hledat nového krále, zdá se, že otec na svého nejmladšího syna zapomněl (srov.

1 Sam 16,1-13). Pracoval na čerstvém vzduchu, představujeme si, že měl rád vítr, hlas přírody a sluneční paprsky. Jedinou průvodkyní jeho duše byla citera, na kterou během dlouhých dnů v samotě rád hrál a zpíval Bohu. A uměl také zacházet s prskem.

David je tedy především *pastýř*: muž starající se o živé tvory, které chrání před nebezpečím a pečuje o jejich obživu. Až se bude David starat z Boží vůle o lid, nebude jeho jednání příliš odlišné. A proto se v Bibli často vyskytuje obraz pastýře. I Ježíš se označuje za dobrého pastýře. Jeho jednání se liší od jednání toho, kdo je najatý za mzdu. Nabízí za ovce svůj život,

Pokračování na str. 11

Není slovo lidské jako slovo Boží. Ačkoli je slovo člověka velmi mocné, ne vždy dosáhne toho, co si přeje ten, kdo je vyslovil. Pravda, často je to i dobře, protože slovu, které s sebou nese zlo, by neměl být ponechán prostor k působení. Zcela jinak je tomu se slovem Božím. Jak říká dnešní první čtení, nestane se, aby nedošlo svého účinku, a zdaří se mu vše, k čemu je Bůh poslal. Člověk tedy může odporovat Božímu slovu, jak chce, může si je vykládat podle svého, ale nemá žádnou moc je změnit, umlčet. Navíc Bůh nepotřebuje nutně nějakou kazatelnu, z níž by jeho slovo mělo znít, či komunikační média, aby byl slyšet – to spíše potřebuje člověk. Bůh je natolik mocný, že dokáže se stejnou intenzitou působit i ve skrytosti, v nitru lidských srdcí. Tak se stalo i u manželů Borgmanových, jejichž příběh obrátení od protestantismu ke katolické víře si můžeme přečíst v tomto čísle Světa. (str. 12-13)

Avšak jsou lidé, jejichž slovo má podobné účinky jako slovo Boží. Ale to jen proto, že jejich slova jsou prostoupená samotným Bohem. Příkladem nám je bl. Marián od Ježíše Euse Hoyos. (str. 4) Lidé v hojném počtu přijímali jeho naléhání na ctnostný život, askezi, lásku k Bohu a k bližnímu. Proč? Sám totiž tím, co říkal, také žil. A to způsobem až nadpřirozeným, heroickým. Opravdu platí, že

Editorial

jeden svatý dokáže změnit velké množství lidí. Kdyby každý katolický křesťan žil naplno Božím slovem, pravdivě a bez přizpůsobování si dle vlastních představ, nevypadal by svět jinak? I když Bůh může zasáhnout nadpřirozeným způsobem v životě každého člověka, přece si přeje spolupráci svých dětí na díle spásy. Chece, aby životy, skutky a slova Ježíšových učedníků byly zářivými svítilnami na pošmourném nebi současného zmateného světa. Je však zřejmé, že zatím stále vítězí lidská slabost nad důvěryplnou spoluprací s Boží milostí...

Když už je hlas Boží slyšet, nezřídka mnozí odejdou, protože neuslyší to, co si přáli slyšet. (str. 3) Žel, stává se to i u těch, kdo jsou nositeli Božího jména, když byli křtem přijati za jeho děti. Ruku na srdce: Kolikrát se i my snažíme přijít k jiné myšlence, když nám Bůh říká něco, co slyšet nechceme, co nás obviňuje, není nám po chuti, nevejde se do vymezeného území našeho života, nalinkovaného vlastní vůlí a představou o tom, jak by co mělo vypadat? Zpytovat svědomí můžeme třeba i v rozjímání nad Mariinou spravedlností, (str. 7-9) které nám poslouží nejen k poznání Ježíšových, Mariiných a Josefových ctností, ale také k nalezení vlastních nedostat-

ků v životě, ať už ve vztahu k Bohu, či k bližnímu. Panna Maria je v tom laskavou a neomylnou Průvodkyní, protože ji Ježíš dal na kříži za Matku nejen svému milovanému učedníkovi, ale také každému člověku, tedy i tobě, Danielo, Richarde...

Můžeme mít pocit jakési malomyslnosti či méněcennosti, když nekonáme pro Boha velké věci jako jiní lidé. Nemylme se... To je velmi výživné téma k rozjímání, a proto stojí zato vzít si k němu na pomoc Ježíšova slova zaznamenaná v duchovním deníku Alice Lenczewské (str. 5-6), k nimž není třeba nic dodávat: „Nemysli si, že to není velká oběť, jestliže nic mimořádného neděláš a nezažíváš. Oběť každodenní věrnosti v maličkostech a jednotvárnosti života je rovněž velká, a možná větší, protože vyžaduje stálou bdělost a sebezápor. Je těžká, protože ji není vidět.“ Snad jen zakončeme: „Kdo je věrný v maličkosti, je věrný rovněž ve velké věci.“ (Lk 16,10)

A proto, chceme-li dosáhnout toho, aby naše lidské slovo mělo podobný – nikdy nebude mít stejný – účinek jako slovo Boží, je potřeba jediné: žít podle Božího slova každý den, bez výhrad, v odevzdanosti Tomu, který jediný nás může obdarit pravou radostí z toho, že být věrný Pánu znamená mít jistý příslib věčného štěstí, po kterém všichni toužíme.

Kolem Ježíše se tísni velký zástup, ale ty se tím nedej odradit. Tvůj Pán si umí najít způsoby, aby se jeho slovo dostalo ke každému, kdo po něm touží. Tentokrát si udělá kazatelnu z loďky. Všichni ho mohou slyšet, ale těch, kteří opravdu naslouchají, je bohužel málo. Ježíš ti vysvětlí, proč tomu tak je. Ty zaměř svou starost na to, abys byl k jeho slovu vnímavější než jindy. Jsi doslova zaplaven množstvím informací a prázdných slov i obrazů. Tvoje duše se již podvědomě brání tomu, co ji přímo zahlcuje. Ale to, s čím za tebou přichází tvůj Pán, nemá s tímto halasem nic společného.

Bůh Otec posílá své věčné Slovo, protože chce zjevit světu sám sebe. Děkuj mu z celého srdce, že můžeš být jedním z jeho posluchačů. Promlouvá k tobě s takovou láskou a pozorností, jako bys byl sám jediný, protože má s tebou dalekosáhlé plány. Chce tě zasvětit do tajemství, jak se můžeš stát jeho polem, na kterém by mohla klíčit a růst jeho setba tak, aby bohatě dozrála a posloužila za pokrm těm, kteří hladoví po slovu pravdy. Dnes ti chce Ježíš také ukázat, jak snadno může jeho nejdražší a nenahraditelné semeno přijít nazmar. Máš-li v sobě ochotu zapojit se do Božího díla spásy, poslouvej s největší usebraností. Do hry totiž vstupuje jeho i tvůj Nepřítel, který dělá všechno pro to, aby Boží setba nevzešla. Hledá si všechny možné způsoby, jak tě o ni připravit. Dáváš mu k tomu příležitost ty sám, kdykoliv se tvé srdce stává neoploceným tržištěm, kam může volně a nekontrolovaně vstupovat kdokoliv a cokoliv. V takovém hemžení těžko rozpoznáš Boží setbu. Oslepi tě vtíravé cetky a prázdné tlachání a ty se necháš docela snadno oloupit o to, co je jediné vzácné a užitečné a co chtěl do tebe zasít nebeský Rozséváč.

Drahocenná setba, která má vzejít v zahrádě tvého srdce, nevystačí s pouhým citovým vzplanutím a přechodnou náladou. Nespoléhej na pocity radosti, které tě někdy zaplaví při jeho prvním přijetí. Víš přece dobře, že z květiny se nestačí radovat, ale vyžaduje péči i tehdy, když se dostaví obtíže a překážky. Stačí málo, aby nenávratně uvadla a zahynula.

Boží semeno může klíčit a růst jen v prostředí opravdové svobody. Srdce spoutané starostmi o majetek a vidinami bohatství a pohodlí přirovnává Pán k poli zarostlému bodláčím. Takový ostnatý plevel bují a houstne s neobyčejnou pánavitostí, rozpínavostí a dokáže záhy udušit všechno ušlechtilé a krásné. V tomto dus-

ném a trnitém zajetí se záhy ocitá nejen sazenice Božího daru, ale i tvé vlastní já.

Ježíšovy obrazy jsou názorné a výmluvné. Pro každého, kdo si někdy zasadil nějaké semínko a čekal, až se ujme, vzklíčí a začne růst, by měla být jeho přirovnání dostatečně přesvědčivá. Ale Pán si musí oprávněně postesknout, že má kolem sebe mnoho posluchačů, kteří poslouchají, a přece neslyší. Jejich srdce se příliš uzavřela sama do sebe, obrostla tukem sobecké pohodlnosti a lenivé netečnosti. Není to smutné, odcházet z Ježíšovy blízkosti a společnosti s prázdnou? Co by za to dali mnozí jiní, kteří upřímně hledají pravdu, a přece se jim dosud nedostalo takové milosti, aby k nim zaznělo tak bezprostředně a působivě *slovo z jeho úst!*

Zůstaň tedy s Pánem a nedej se strhnout těmi, kteří odcházejí, protože neuslyšeli právě to, co si přáli slyšet. Využij možnosti přiblížit se k Pánu v důvěrném společenství, ve kterém osaměl se svými nejvěrnějšími. Ať už se tvá zahrada podobá okraji cesty, skále nebo zarostlé roli, nyní je rozhodující, abys ji takovou, jaká je, byl ochoten bezvýhradně dát k dispozici Rozséváči s prosbou, aby nezůstala ležet ladem.

Nastává čas, abys mu dokonale zpřístupnil své srdce. Umí nejenom rozsévat, On přišel, aby tě *navštívil, napojil a obohatil*. Vážil dalekou cestu, aby *zavlažil tvé brázdy, rozmělnil její hroudy, zkypril je, učinil je vláčnými, aby pak mohl požehnat tomu, co vyrašilo.*⁽¹⁾ Snad tě jeho láska a pečlivost přesvědčí, že semeno jeho slova má pro tebe i pro svět nekonečně větší cenu než všechno to, co tě zatím tak zahlcuje, rozptyluje, probouzí tvou žádosťivost a spoutává tak tvoji svobodu. Odvrť se od světa, který tě láká jen proto, aby z tebe těžil, a přimkni se k tomu, který *se zřekl sám sebe*⁽²⁾, aby tě vysvo-

Boží setba

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Blahoslavené vaše uši, že slyší...

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 55,10-11

Toto praví Hospodin: „Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svlažuje zemi a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdařuje semenem rozséváče a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

2. čtení - Řím 8,18-23

Jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou, která se zjeví na nás. Celé tvorstvo nedočkavě čeká, až se Boží synové zjeví ve slávě. Vždyť tvorstvo bylo podrobeno nicotnosti, ale ne z vlastní vůle, nýbrž kvůli tomu, který ho podrobil. Zůstala však tvorstvu naděje, že i ono bude vysvobozeno z poroby porušení a dosáhne svobody ve slávě Božích dětí. Víme přece, že celé tvorstvo zároveň sténá a spolu trpí až doposud. A není samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř naříkáme a očekáváme své přijetí za syny, vykoupení našeho těla.

Evangelium - Mt 13,1-23

Ježíš vyšel z domu a sedl si u moře. Tu se u něho shromáždilo velké množství lidu. Proto vstoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu. A mluvil k nim mnoho v podobstvích: „Je-

Dokončení na str. 8

bodil z poroby porušení. Začneš-li s ním upřímně spolupracovat, slibuje ti *stonásobný užitek*. To není nadsázka. Znamená to, že to krásné a ušlechtilé, co v tobě vzejde z Ježíšovy setby, může posloužit mnoha jiným. Máš tedy před sebou perspektivu mnohonásobné radosti, jejíž konec je v nedohlednu. Utrpení, které je s tím nyní spojeno, *není ničím ve srovnání s budoucí slávou*.

Jestliže tě tato spolupráce s Rozséváčem láká, odezdej se mu s prosbou, aby ti tentokrát pomohl vyvarovat se všech chybných kroků, které dosud mařily slibně se rodící úrodu.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 65; ⁽²⁾ srov. Flp 2,7

Blahoslavený Marián od Ježíše Euse Hoyos

Kolumbie je země zaslíbená drogám a drogovým kartelům, země s vysokou kriminalitou. Bezpochyby právě proto vyslovil Jan Pavel II. při beatifikaci prvního Kolumbijce v dějinách Církve svaté přání, aby se jeho příklad stal mementem ke smíření všech se všemi. Papež si tehdy přál rovněž to, aby byl tento kněz vzorem pro svou domovinu. Marián od Ježíše Euse Hoyos bylo jméno onoho kněze, od jehož blahorečení uplyne letos 20 let.

Marián vyrůstal v Yarumalu se šesti sourozenci, které rodiče Pedro Euse a Rosalía de Hoyos vedli jakožto rolníci k poctivé práci na poli a jakožto hluboce věřící k poctivému následování Krista. Když za nimi Marián, narozený 17. října 1845, přišel ve svých 16 letech s tím, že by se chtěl stát knězem, zaradovali se, že budou moci dát Bohu jedno ze svých dětí, a poslali Mariána do Girardoty, kde působil jako farář jeho strýc, aby se od něj přiučil, co kněžské povolání obnáší. Spolu s ním Marián přesídlil později do San Pedra. Poté už následoval kněžský seminář v Medellínu, který zdárně dokončil, a 14. července 1872 tak mohl přijmout svátost kněžství.

První kněžské krůčky činil mladý pater pod dohledem svého strýce v San Pedru. Setrval tam čtyři roky, než strýc zemřel. Marián se pak přestěhoval do své domovské farnosti v Yarumalu a po dalších dvou letech do Angostury, kde se po smrti tamního faráře v roce 1882 stal jeho nástupcem. Zůstal jím až do své vlastní smrti – plných 44 let.

Do dějin této farnosti se zapsal svým budovatelským úsilím, použijeme-li žargonu doby nedávno minulé – postupně vystavěl kostel, k němu i zvonici, dále faru, hřbitov a kapli Panny Marie Karmelské a sv. Františka z Assisi. Zapsal se ale i do srdcí farníků; nebyl pro ně jenom duchovním otcem, ale díky svému rolnickému původu byl v této venkovské farnosti jedním z nich. Rozuměl jejich smýšlení, znal z vlastní zkušenosti jejich starosti, navíc byl přátelský a komunikativní a k lidem měl vždycky blízko. Dokázal mluvit jejich jazykem a přibližovat jim pravdy víry srozumitelně a poutavě.

Díky tomu dopadalo jeho svědectví evangelia na úrodnou půdu. Vybízel ke ctnostnému životu, k životu prostoupenému láskou k Bohu a bližním a lidé mu naslouchali. Už jen proto, že to vše sám žil, což je přitahovalo. O askezi nejen po-

učoval z kazatelny, ale v plnosti ji praktikoval: dělival se o jídlo s těmi, kdo měli ustavičně prázdný žaludek. Nečastoval je jenom jídlem, rozdával jim i kusy svého oblečení a vybavení domácnosti, takže když potom umíral, neměl nic na sebe. Lidé, kteří se o něj tehdy starali, museli oslovit Charitu, aby tomuto knězi vypomohla.

Angosturský farář byl svým farníkům příkladem v pokoře, zachovávaní vnitřního pokoje, v trpělivém snášení těžkostí, které s sebou život přináší. Nebudeme asi daleko od pravdy,

když uvedeme, že mnohé Marián pochytil od svého strýce, prvního vzoru kněžství, s nímž trávil mnoho času, nepočítáme-li faráře z domovské farnosti.

Rodinné vazby jsou všude na světě na venkově pevnější a na tom kolumbijském v 19. století musely být ještě pevnější. Proto byli Angosturští mimořádně vděční za Mariánovu péči o jejich nemocné, v níž ho nemohlo zastavit zhola nic. Nehleděl na roční období, denní dobu nebo počasí, spěchal za nimi vždy okamžitě. Byla to jedna z těch věcí, které pokládal za samozřejmé, jíž si však příbuzní churavějících či umírajících cenili nadevše.

K otci Mariánovi lnuly zvláště děti, což je též známkou opravdového lidství, ježto děti neobklopují houfně hned tak každého. Dobrosrdečnost pátera Hoyose je přitahovala jako magnet. Velice rády mu naslouchaly, vštěpoval do jejich dušiček lásku ke Spasiteli.

V Angostuře založil don Mariano de Jesús Euse Hoyos anebo též don Marianito, jak byl láskyplně farníky nazýván, několik společenství, zavedl společnou modlitbu růžence a pobožnosti k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Lidé pod jeho vedením brali víru vážně.

Dlužno podotknout, že zejména první léta jeho kněžské služby se neobešla bez vnějších potíží. Liberální vláda řídila zemi podle antiklerikálních zákonů a představitel Církve v těch letech rozhodně neměli na růžích ustláno. To byla konec konců příčina, proč Marián ani jeho sourozenci nenabývali vzdělání ve státní škole – rodiče měli závažné a podle všeho oprávněné obavy z trendů, které hýbaly tehdejšími školními osnovami, otevřeně vystupujícími proti neměnným hodnotám hlásaným Nevěstou Kristovou. Nicméně i lidé jinak Církev špinící museli otci Mariáno-

vi přiznat vysoké mravní kvality, na jaké se běžně nenarazilo. Později – na přelomu století – zase zmítala zemi občanská válka, která si vyžádala na 100 000 obětí. Pater Marián sám se musel nějaký čas skrývat v horách.

V roce 1926 postihl otce Mariána těžký zánět močového měchýře, k němuž se přidal zánět prostaty, což ho upoutalo na lůžko. Navzdory vši snaze nebyl s to nadále vykonávat své kněžské povinnosti. K dosavadním potížím se přidružil i zánět tenkého střeva. „Žil jsem dostatečně dlouho,“ pravil uprostřed bolestí těm, kdo prodlévali u jeho lože. „Teď už si jen přeji, abych se mohl připojit ke svému drahému Ježíši.“

Toto přání se mu splnilo 13. července 1926. Výjimečnost rodáka z Yarumalu, jehož za života znala celá Kolumbie, potvrdil 9. dubna 2000 na Svatopetrském náměstí Jan Pavel II. rozšířením jeho slávy do celého světa. Během aktu blahorečení mj. uvedl:

„Kéž se jeho zářné svědectví lásky, shovívavosti, služby, solidarity a odpuštění stane vzorem pro Kolumbii a pomůže této krásné zemi v dalším úsilí o mír a všeobecné smíření.“

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (10)

(Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.)

Sobota 6. 12. 86, 16:30 h.

† Chci tě vzít daleko do hloubky. Tam, kde je svaté místo v tvé duši. Kam nemá nikdo přístup, protože jenom Já tam pobývám – příliš často samotný.

Proměňuj se a dozrávej v tom osamocení, jaké ti dávám – abys tam mohla být se Mnou.

Žij v duchu oběti a lásky za lidi, kteří potřebují pomoc.

Sobota 6. 12. 86, 22:25 h.

– Kdy spatřím Tvou tvář?

† Vždyť Mě znáš a víš, že tu jsem s tebou. Větší zásluha je, když Mě nevidíš, a tvoje srdce hoří.

– Není zde můj přídavek mezi těmi slovy?

† Musí být. Musíš pociťovat to, co Já cítím, toužit po tom, po čem Já toužím. A vyjadřovat to, co Já vyjadřuji.

Chvilce rozmluvy se Mnou je svatý čas. Odevzdej se mu a nemysli na sebe.

Copak necítíš, že držím v dlaních tvé srdce, že je oživuji a poháním?

Nebraň se. Ať je poddajné jako vosk, tající při dotyku Mých prstů.

Úterý 9. 12. 86, 9:15 h.

– Jaký je můj osten?

† Touha po Mně, která ti nedovoluje najít uspokojení ve světě a která tě nutí hledat.

Když ses odvrátila ode všeho, co svět dává, stál jsem před tebou.

– Ona je pořád – ještě větší touha a bezmocnost.

† Tak to musí být do konce. Ale přece přicházím, abych je utišil. A nesu tě, když je tvá bezmocnost příliš bolestná.

Úterý 9. 12. 86, 23:10 h.

† Přitul se ke Mně a odpočivej jako Jan, opřená o Mé Srdce.⁽¹⁾

Zítří půjdeme hledat novou cestu. Doprovodím tě cestičkou uprostřed květů a slunce.

Pojď, snoubenko, podej Mi svou dlaň.

– Měla jsem už kdysi takovou vizi, jen jsem tenkrát nedokázala přijmout ten dar.

A zůstala jsem sama v cizím světě. Snad teď neztratím Tvoji dlaň?

† Hodně se ve tvém srdci změnilo od té doby. Tvoje touha a tvoje láska je nyní vědomá. Víš, kde Mě najít, a tam směřuješ. Je ti dobře na cestě, protože víš, že jsem s tebou.

– Musím zapisovat takové věci? Takové něžnosti?

† Vadí ti to?

– Trochu ano.

† Copak člověk, který to bude číst, je důležitější než Já?

– Ne. Ale přece ne každé zašeptnutí srdce se musí zveřejňovat. A Ty i tak víš...

† V naší lásce není tajemství. Neskryvej ji, neboť ji to zmenší. Vždyť přece chceš, aby v tobě rostla.

– Obávám se vznícení.

† K tomu máš daleko. Můžeš být otevřená daleko víc.

– Vždyť moje srdce sotva vydrží nápor stesku a touhy po Tobě. Copak vydrží ještě víc?

† Rozšířím je.

– Jaká je realita toho všeho?

† Myslíš si, že realita je to, co potvrdí druzí lidé?

– Nehledám potvrzení u druhých, ale u Tebe.

† Copak jsi dostala málo?

– Hodně, velmi mnoho. Tak moc, že se mi to zdá nepravděpodobné.

† Dostaneš víc a musíš uvěřit. Chci tě obdarovávat, protože jsem si tě k tomu vybral, a proto ses stala členkou Mé Rodiny.

– Všechno jsem Ti odevzdala a nemám nic.

† Máš Mě.

– Naše láska je plná radosti i bolesti. Nedokážu si s tím poradit.

† Ale Já to dokážu. Ty musíš jenom toužit a důvěřovat.

Vždyť tě nesu ve Svě náruči.

– Pošli mě na kříž, ať se rozhodne...

† Jsi na něm. Moje paže jsou rozepjaty na kříži a tam jsi v nich.

Chápeš vůbec, proč je naše láska taková?

Pátek 12. 12. 86, 11:45 h.

– Čím byla bolest srdce dnes ráno?

† Znamením oběti.

– Od včerejška, od setkání s mým duchovním otcem, se cosi ve mně děje. Zdá se, že se moje nitro zachvěje Tvou velikostí. Přišel jsi v něm?

† S klidem a s radostí přijímej Moje dary. Proměňuji tě a uschopňuji tě ke spolupříteli se Mnou každodenně. Chci, abys vnímala, že jsem v tobě.

– To je ten práh, o kterém jsi mluvil?

† Jsi naše, nejsi na návštěvě jako dřív. Naše blízkost a důvěrnost bude tvou každodenností. Jsi doma, kde Hospodiny je Moje Matka. Buď Jí poddána. Ona tě bude připravovat na stále dokonalejší společné žití se Mnou.

Oběť a zadostiučinění za druhé, kteří vlastními silami jít nemohou – to je tvoje hora Karmel. Tam tě nesu.

Neděle 14. 12. 86, 9 h.

† Nebuď smutná. Tvoje osamělost se týká pouze světa. Nejsi sama. Já jsem s tebou. A máš hodně přátel v nebi. Provázeti tě, opatrují tě a modlí se za tebe.

Není důležité, že je nevidíš. Jejich přítomnost a pomoc je reálnější než to, co zažíváš ve světě. Nepatříš už do tohoto světa a on ti není schopen nic dát. Tvůj dům a tvoje vlast je u Mne. Zde tvá duše a tvé srdce musí být stále a odtud čerpat sílu.

Sobota 20. 12. 86, 20:15 h., Karmel (ve Štětíně)

– Promiň, že na tomto svatém místě jsem se svou hříšností a se svou nesoustředěností...

† Lékaře nepotřebuji zdraví...

– Budu ještě dlouho muset žít?

† Potřebuji tvůj život. Souhlasilas, že budeš trpět za Mne.

– Dal jsi mi takovou duši, která se nehodí do žádného schématu života.

† To je Můj veliký dar pro tebe. Stvořil jsem tě k lásce ve Mně. Nic nemůže uspokojit tvé srdce než Moje láska.

Pátek 2. 1. 87, 23 h.

– Jak odpovídat na přílišnou zvědavost lidí?

† Mlčením nebo změnou tématu. V žádném případě není možné říkat nepravdy.

Pravdomlupnost nespočívá v říkání všeho, ale v říkání pravdy tolik a tam, kde je to třeba. Musíš se tedy družít s obezřetností.

Není třeba uspokojovat všetečnost. Podívej se na Mou Matku: mnoho věděla a mnoho prožívala, ale rozvažovala o tom a uchovávala to ve svém srdci. Napodobuj Ji v tom. Slova a hovory se mají užívat jen s mírou a uvážlivě.

Zdrženlivost a umírněnost jsou velké přednosti.

Sobota 3. 1. 87, 6 h.

† Každý potřebuje oporu, aby vytrval, přijímal a poddával se proměně, která se v něm odehrává.

Modli se za mnohé. Tvé modlitby mají moc, když jsou horoucí. Pros Nejsvětější Matku, aby střežila, a anděly, aby byla slyšitelná jejich vniknutí v srdcích i myslích; aby se přetvářely v činy.

Modli se stejně za ty, co žijí ve světle, jako i za ty, kteří bloudí v temnotě.

Modlitba je jako kyslík, na kterém závisí život.

Čtvrtek 15. 1. 87, 8:30 h.

† Modli se stále a uctivej Mě ve svém srdci. Ať je všechno naplněné modlitbou a obětovaně pro spásu světa.

Odevzdávej Mi všechny lidi, které potkáváš, i ty, které znáš, spolu se svou obětí za ně.

Život je tvá oběť. Budeš žít tak dlouho, jak dlouho bude potřebná tvá oběť za druhé i za tebe samu. Zůstávej ve Mně – ve sjednocení srdcí.

– Říkáš mi veliká slova, Ježíši, a já to ne vždycky tak vnímám.

† Všechno není před tebou odhaleno. Ale jestliže tak mluvím, je to tak. Víra je tvým pramenem života, a ne city. Jestliže budeš potřebovat posilu, dostaneš ji. Avšak tvou každodenností je: důvěra, láska a oběť. Láska ke všem Mým dětem a obětování se za ně tak jako Já.

Následovat Mne je málo, musíš být Mnou.

Narodil jsem se v tobě, když jsi řekla své „ano“. A rostu ve tvém srdci ještě skrytý – jako v Nazaretě. Ale zanedlouho přijde věk dospělý a objevím se, abych svědčil o pravdě. Abych se obětoval a zachraňoval.

Neboj se Mých slov. Potřebný je jenom tvůj souhlas – konat budu Já.

Učiním tě čistou a svatou. A budeš Mým obětním darem pro Boha Otce za svět.

Každý den Mi říkej svoje „ano“ a buď plamenem lásky, který Já budu rozněcovat.

Pátek 16. 1. 87, 8:45 h.

– Nauč mě modlit se horoucně, Pane můj.

† Přilni srdcem ke Mně. Když je ti těžko, mysl na to, co dobrého jsem učinil všude i ve tvém životě. V nejtěžších chvílích se modli slovy – nahlas.

Ve tvém vědomí musí být neustále pocit Mé přítomnosti v tobě, s tebou. Rozmlouvej se Mnou a pohlížej na Mne v každé chvíli života, ať děláš cokoli v ať jsi kdekoli.

Všechno Mi odevzdávej, všechno konej pro Mne. Udělej všechno, aby tvůj každodenní život byl k Mé chvále. Nemysli na sebe, jenom na Mne. Tehdy budu Já myslet na tebe a postarám se o všechno. Také o skvělost našich setkání v modlitbě a v každodenních událostech.

Nezávid' lidem, kteří mají zřetelnější charismata než ty. Tvým charismatem je tichost a obětavost lásky za bloudící a za svět.

Nemysli si, že to není velká oběť, jestliže nic mimořádného neděláš a nezažíváš. Oběť každodenní věrnosti v maličkostech a jednotvárnosti života je rovněž velká, a možná větší, protože vyžaduje stálou bdělost a sebezápor. Je těžká, protože ji není vidět.

Buď tichá a milující v Nazaretě Mého Srdce, také i tehdy, když na tebe přijdou těžké časy.

Úterý 20. 1. 87, 9:45 h.

† Já jsem Láska. Mojí přirozeností je láska a Mojí touhou milování.

Proto jsem vás – lidi stvořil: jako slabé a bezmocné bytosti – potřebující Mou lásku.

Chci vám dát všechno. Vy jenom otvírejte svá srdce a berte. Čím více vezmete, tím větší bude Moje radost.

Tak moc mám na rozdání – přicházejte ke Mně všichni. Toužím vás očistit a posvětit – děti Moje milované, zrozené z lásky a pro lásku.

Moje láska je bez hranic a nikdy neskončí. Všechno: celý svět a každý z vás dýchá Mojí láskou a díky ní existuje.

Moje láska je životem. Váš život, to je Moje láska ve vás. Kontemplujte Moji lásku a adorujte ve vlastní duši i v duších bratří. V každém z vás je uložena Nejsvětější Svátost lásky.

V hlubině vaší duše je místo svaté: Monstrance, ve které jsem živý a skutečný.

Odtud k tobě mluvím, tam pociťuješ Moji přítomnost ve chvílích soustředění. Odtud tě objímám a živím tvoje srdce.

Dovol Mi vyjít z Monstrance tvé duše – vstřebat tě celou a proměnit, aby ses celá stala Monstranci: tvé tělo, tvá mysl, tvoje srdce. Aby všechno bylo dostupné a abych všechno vyplnil Sebou.

A potom tě budu proměňovat v Hostii obětní, abych tě položil na oltář světa.

Ať se tvůj život stane obětí svatou a dokonale, abys jej spolu se Mnou složila Bohu Otci z lásky za bratry, kteří jsou slabí a nedokáží milovat.

– Cožpak mohu?

† Ty budeš Hostií – nekladoucí odpor, odevzdaná v ruce Kněze. Já jsem Knězem a Já sloužím Mši Svatou tvého života.

Přilni ke Mně zcela. A nemysli, nic neříkej – pohlcuj lásku. Vnímej, jak pulsuje Moje láska v tobě – zaposlouchávej se a vnímej. To je kontemplace – to je modlitba. To je rozmluva se Mnou. To je pronikání Mé lásky – to je proměnění, abychom se stali Jedno.

– To je možné?

† Zcela možné a zcela prosté – jako slovo *fiat*.

Středa 28. 1. 87, 9:30 h.

† Odstraňuj ze svého života spěch. Nebo se domníváš, že cokoli ulehčuje či uspiší?

Spíš způsobí zmatek a chaos. A tímto způsobem komplikuje a ztěžuje mnoho věcí. Především ničí zdraví a duši.

Budu spolu s tebou uspořádávat tvé povinnosti a činnosti. Věnuj se jim postupně, nemysli na další. Důvěřuj – postarám se o všechno.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo.

Diennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań,

wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Jan 13,23.

Nejkrásnější květ ráje (11)

PANNO VĚRNÁ

PANNA MARIA, VĚRNÁ SNOUBENKA SV. JOSEFA

„Šťastný choť, jenž má znamenitou ženu... Znameníť žena je vybraný podíl přisouzený těm, kdo se bojí Pána, [muži za dobré skutky].“ (Sir 26,1.3)

Prozřetelnost Boží, která řídí všechny věci moudře a mocně, přidělila Panně Marii nerozlučnou pomoc během velké části jejího pozemského života i života Pána Ježíše, a to sv. Josefa, který byl vpravdě „spravedlivý“ (Mt 1,19) a stejně jako požeňnaná Panna byl potomkem královského rodu Davidova. Maria a Josef byli pak spolu spojeni poutem skutečného manželství. Tím ve Svaté rodině vyplnil roli otce a hlavy rodiny, zatímco Ježíš a Maria mu byli v jisté míře podřízeni.

Ó, jak věrně opatroval sv. Josef tyto svaté poklady, které mu byly svěřeny! Skutečně, ve věrném plnění tohoto úřadu musel čelit mnohačetným nebezpečím a tisící pronásledování, avšak láska, kterou měl k Ježíši a k Panně Marii, mu umožnila to vše snášet s radostí.

Během těchto let blízkého vztahu s Ježíšem, jeho pěstounským Synem, a s Pannou Marií, jeho čistou Snoubenkou, – které poklady milosti neobdržel? Život sv. Josefa je jistě školou jako „cesta spravedlivých ... jako světlo úsvitu, jehož záře roste až do bílého dne“ (Př 4,18).

* * *

Panna Maria se ve vztahu ke svému čistému snoubenci sv. Josefovi cvičila ve ctnostech věrné manželky. Milovala sv. Josefa jako svého nerozlučného druhá ve svém životě, ctěla ho jako strážce svého panenství, slíbila mu dokonalou poslušnost.

Tato nekonečná věrnost nikdy nepřestala. Svatý Josef si uchoval veškeré své city, úctu a respekt i tehdy, když ta nejbolestivější pochybnost trýznila jeho duši a kdy se upřímně odevzdal Boží dobrotě a pevně věřil, že Bůh brzy sám vydá svědectví k počtě jeho Snoubenky a jeho pochybnosti rozptýlí na jednu či druhou stranu.

Jak cenný je pohled na tuto Svatou rodinu! Král králů a Vládců světa, který se

stal malým dítětem, dává přebohaté poklady Boží milosti duším Panny Marie a Josefa; a tito dva manželé s hlubokou úctou obdivovali pokoru a dobrotu Boha, který se stal jejich Synem! Pouze muž ozdobený dokonalou čistotou se mohl stát hodným být pěstounem takové jedinečné svatosti, která přebývala v Ježíši a Panně Marii. Jak pevně věříme, sv. Josef byl vyvolen nedopustit se žádného lehkého hříchu. Jaká slova nalezneme, abychom vyjádřili stupeň lásky a svatosti, kterou Bůh daroval pěstounovi svého Syna?

* * *

Vznešený titul, který Pius IX. slavnostně udělil sv. Josefovi jako ochránci celé Církve, plně odpovídá výjimečnému poslání, které mu bylo svěřeno, a zvláštěmu stupni svatosti, který získal v přítomnosti Ježíše a Panny Marie.

Ze svého nebeského trůnu sv. Josef dohlíží na všechny věřící vykoupené krví Ježíše Krista. Jeho ochrana se týká všech potřeb v tomto životě a nikdo jej nevzýval zbytečně, neboť je nemožné, aby Bůh, který mu byl svěřen na zemi, něco odmítl na jeho přimluvu. Zde je tedy důvod, proč duše skutečně roznicené Boží láskou se tak velmi odevzdávají zcela do jeho rukou a nikdy ho nevypustí ze své úcty k Ježíši a Marii. Ježíš, Panna Maria a Josef jsou nerozdílným předmětem lásky, úcty a zbožnosti vyvolených.

Děkujeme Bohu, že nám ve sv. Josefovi dal tak mocného ochránce. Ve všech našich utrpeních a křížích utíkejme se k tomuto slavnému ochránci a prosme ho zvláště o získání milosti šťastné a svaté smrti.

Požeňnaní křesťané, kteří zesnuli v doprovodu Ježíše, Marie a Josefa! Pomocí této pozemské trojice v posledním okamžiku života je pro ně jistá přimluva, aby vlastnili poté nestvořenou Boží Trojici, která je posledním cílem člověka.

Čestná stráž Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

POVINNOSTI ČLENŮ ČESTNÉ STRÁŽE NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE PÁNA JEŽÍŠE

Podle platných Stanov Čestné stráže (Krakov 2020)

- Být členem katolické církve a respektovat všechny její zákony a přikázání.
- Pravidelně se účastnit mše svaté v neděli a o církevních svátcích.
- Žít ve spořádaném manželství (připouští se také pouze civilně platné manželství, ovšem při zachování slibu zdrženlivosti), nebo ve svobodném stavu.
- Nepřipouští se členství v žádné protikřesťanské organizaci (KSČM, zednářství apod.).
- Být smírnou obětí, tzn. **obětovat Srdci Ježíše jednu hodinu bdění denně jako smírnou obět' za hříšníky**. Místo nebo způsob nejsou důležité. Hlavně musíme na to pamatovat. Neměníme nic ve svých činnostech. Nevíme také, co nám ta hodina přinese, protože s ní vchází do našeho života sám Pán Ježíš. Může přijít k nám třeba i s nečekanou návštěvou, žádanou, anebo ne. Hledí na nás a očekává obět' lásky.
- **Obětovat smírné přijímání** (pokud je to možné, co nejčastěji). V neděli, svátky a na první pátek je to povinné.
- Často adorovat, pokud je to možné, Nejsvětější svátost.
- **O prvním čtvrtku v měsíci a na Velký pátek adorovat kříž našeho Pána spolu s první čestnou stráží, kterou drželi pod křížem Matka Boží, svatý Jan a svatá Marie Magdaléna**. Způsob pobožnosti záleží na nás. Může to být adorace, kterou si najdeme v kancionálech. Adorovat můžeme v kostele nebo doma ve večerních či nočních hodinách.
- Žít v posvěcující milosti (bez těžkého hříchu) – jinak smírná obět' není možná a postrádá smysl.

PŘÍKLAD – SV. JOSEF, PANENSKÝ SNOUBENEC PANNY MARIE

Svatý Josef, vyvolený snoubenec nejvyšší osoby a ochránce Syna Božího, jenž se stal člověkem, byl naplněn od mládí zvláštními milostmi a duchovními dary, aby se stal vzorem pro všechny zbožné služebníky naší nebeské Královny. Zvláště pak je příkladem hodným následování věrného manžela a dobrotivého otce. Jemu Bůh svěřil důležitý a vznešený úkol chránit panenství Matky jeho Syna a ochraňovat Vtělené Slovo v jeho útlém dětství.

Díky této přednosti byl sv. Josef blíže než ostatní světci Ježíši a Marii. Musel je tedy více milovat, takže můžeme také říct, že jeho ctnosti byly ctnostmi Panny Marie, a byl tedy čistým zrcadlem, ve kterém se zračila jedinečná svatost Božího Syna.

Zvláštní zásluhou, pro kterou je sv. Josef v evangeliu ctěn, je jeho spravedlnost. „*Joseph autem cum esset justus*“: těmito slovy je vyjádřena plnost všech ctností

a zvláštním způsobem jeho věrnost jako Snoubence blahoslavené Panny.

Lilie rašící z prutu, se kterou je sv. Josef vyobrazen, nám znázorňuje nejen ustavičné panictví, ale také první hořkou bolest, která zasáhla jeho duši. Když ještě nevěděl o velkém tajemství, které se uskutečnilo v Panně Marii skrze Duchu Svatého, s velkým váháním se rozhodl propustit ji v tajnosti ze strachu porušit zákon na jedné straně, který zakazoval ponechat si nevěrnou ženu, a na druhé straně vystavit hanbě svou vyvolenou, o které byl přesvědčen, že je naplněna největšími milostmi a u které nenacházel jedině pochybení.

Byla to vskutku nejtěžší zkouška, které byl tento svatý ochránce vystaven, ale nedopustil, aby ztratil odvalu, a věřil, že mu Bůh pomůže. Přišel k němu tedy anděl a zjevil mu, že v lůně Panny Marie se stalo slavné tajemství Vtělení Slova. Svátý Josef později šťastně vypustil svou duši v přítomnosti svého pěstounského Syna, Ježíše, a Panny Marie, své svaté Snoubenky.

MODLITBA

Ó požehnaná Panno Maria, mezi velkými milostmi, které jsi obdržela od Boha, je také ta, že jsi obdržela svého snoubence a ochránce svého panenství, svatého Josefa. Vypros mi, abych následováním tohoto velkého světce mohl uchovat čistotu svého těla i duše a denně růst v Boží milosti. Amen.

ZRCADLO SPRAVEDLNOSTI

CTNOST SPRAVEDLNOSTI PANNY MARIE

„*U mne jsou bohatství a sláva, stále jmění i spravedlnost.*“ (Př 8,18)

Spravedlnost znamená dávat Bohu, co patří Bohu, a člověku, co patří člověku, podle slov Ježíše Krista: „Odevzdejte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Božího.“ (Mt 22,21)

Náš božský Vykupitel byl dokonalým příkladem spravedlnosti. Nespokojil se tím, že prokazoval svému Otci čest, kterou mu byl povinen, tedy klanět se mu a plnit jeho příkazy: přál si spravedlnost rozmnožit také mezi lidmi, když odsuzoval slovem i skutkem vše, co bylo v rozporu s touto ctností.

Dále, protože padlý člověk nemůže uspokojit Boží spravedlnost pro urážky, které spáchal proti Božimu Majestátu, Ježíš Kristus, pravý člověk, sám se obětoval svému věčnému Otci, aby usmířil jeho spravedlivý hněv. Proto náš božský Spasitel zaplatil do posledního haléře dluh za naše hříchy svou smrtí na dřevu kříže, jako pravá výkupná oběť. Je tedy důvod Ježíše Krista nazývat Sluncem spravedlnosti. Ve světle tohoto božského Slunce můžeme rozeznat dobré skutky od těch, které jsou poskvrněny hříchem.

Zkoumejme tedy své životy tímto zářícím světlem dřívě, než přijde svrchovaný Soudce andělů i lidí, který drží ve svých rukou váhu života i smrti a předvolá nás před jeho obávaný soud.

* * *

Tak jako je Ježíš Slunce spravedlnosti, tak je také Panna Maria čisté zrcadlo, ve kterém je spravedlnost Boha tak věrně zachována, že nás vede k poznání jeho nekonečné dokonalosti. A stejně jako

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

den rozsévá vyšel rozsévat. A jak rozséval, padla některá zrna na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali je. Jiná padla na kamenitou půdu, kde neměla mnoho prsti; hned sice vzklíčila, protože neležela v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo je, takže uschla, protože nezapustila kořeny. Jiná zrna zase padla do trní; trní vzešlo a udusilo je. Jiná však padla na dobrou půdu a přinesla užitek: některá stonásobný, jiná šedesátinásobný, jiná třicetinásobný. Kdo má uši, slyš!“ Učedníci přistoupili k Ježíšovi a zeptali se: „Proč k nim mluvíš v podobenstvích?“ On odpověděl: „Vám je dáno znát tajemství nebeského království, ale jim to dáno není. Kdo má, tomu bude dáno – a bude mít nadbytek. Ale kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. Proto k nim mluvím v podobenstvích, protože vidí, a přece nevidí, a slyší, a přece neslyší ani nerozumějí. Plní se na nich Izaiášovo proroctví: »Budete stále poslouchat, a neporozumíte, budete se ustavičně dívat, a nic nevidíte. Otupělo totiž srdce tohoto li-

du. Uši mají nedoslýchavé a oči zavírají, takže očima nevidí, ušima neslyší, srdcem nechápou a neobráti se, a já je neuzdravím.« Ale blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší. Amen, pravím vám: Mnoho proroků a spravedlivých toužilo vidět, co vidíte vy, ale neviděli, a slyšet, co slyšíte vy, ale neslyšeli. Vy tedy poslyšte, jaký je smysl podobenství o rozséváči. Když někdo slyší slovo o Božím království a nechápe, přijde ten Zlý a obere ho o to, co bylo v jeho srdci zaseto: to je ten, u kterého bylo zaseto na okraj cesty. Na skalnatou půdu bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a hned ho s radostí přijímá, ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadne. Do trní bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší, ale světské starosti a záliba v bohatství slovo uduší, takže zůstane bez užtku. Do dobré půdy bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a chápe, takže přináší užitek; a vydá jeden stonásobný, druhý šedesátinásobný, jiný třicetinásobný.“

zrcadlo ukazuje věrně naši podobu, tak i blahoslavená Panna je pro nás jistým prostředkem, který nás vede k poznání dokonalosti našeho Spasitele.

Když budeme rozvažovat o postoji Panny Marie k Bohu, anebo o jejím vztahu k přečistému snoubenci sv. Josefovi, anebo se podíváme na plnění jejich povinností ke svým bližním, můžeme jistě říci, že u ní nikdy nechyběla spravedlnost.

Bohu vzdávala Panna Maria úctu klaněním, které mu náleží, a nelpěla na žádném z pokladů Boží milosti a dokonalosti, kterými byla obdařena. Její vztah ke svatému snoubenci anebo k bližním se vždy vyznačoval dokonalou spravedlností.

Můžeme tedy na Matku Boží vztáhnout slova proroka Izaiáše: „Překypují jástotem v Hospodinu, má duše plesá v Bohu, neboť mě oděl šatem spásy, zahalil mě do pláště spravedlnosti jako ženicha, jenž si nasazuje čelenku, jako nevěstu, jež se zdobí svými šperky.“ (Iz 61,10)

* * *

Rozjímání nad Mariinou spravedlností nám slouží nejen k našemu poznání ctností Ježíše Krista, ale je to také prospěšné, abychom poznali své vlastní nedostatky ve spravedlnosti, ať už vůči Bohu, anebo bližnímu. Je jen správné konat toto sebezpytování dříve, než přijde den Páně, ten velký den Božího soudu; jinak nás čeká velké překvapení.

Když tedy srovnáme naši spravedlnost se spravedlností Panny Marie, uvědomíme si naše vlastní nedostatky a hříchy, a můžeme tak dobře vykonat dobrou a pokornou zpověď z naší bída se slovy proroka Izaiáše: „Všichni jsme byli jako nečistí tvorové.“ (Iz 64,5) Toto upřímné

vyznání je již samo o sobě počátkem upřímného obrácení, které nás vede díky Boží milosti k dědictví Božího království, kde se spravedlnost a pokoj setkají ve věčném spojení: *Justitia et pax osculatae sunt.* (Ž 85,11)

Šťastná je duše, jež často rozjímá o ctnostech Panny Marie, která je prvním zrcadlem spravedlnosti. Bude stoupat záhy od ctnosti ke ctnosti a uvědomí si slova našeho Spasitele: „Vy tedy budete dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Mt 5,48)

PŘÍKLAD - ZÁZRAČNÝ OBRAZ SVATÉHO ZVĚSTOVÁNÍ VE FLORENCII

Když se sedm svatých zakladatelů řádu servitů usadilo v oratoři Santa Maria di Cafaggio, rozhodli se, že nechají namalovat obraz Panny Marie, který znázorňuje její pokorné prohlášení za služebnici Páně po pozdravení andělem. Svěřili tento obraz zbožnému umělci jménem Bartoloměj, neboť si přáli, aby prokazoval čest Matce Boží.

Tento zbožný umělec, který se spoléhal více na pomoc z nebe než na své vlastní schopnosti, se často horlivě modlil k Panně Marii, aby vedla jeho ruce a mohl ji namalovat tím nejlepším způsobem. Když dokončil postavu anděla a skoro celou Pannu Marii, zbývalo mu ještě vystihnout výraz v obličejí svaté Matky Boží. Avšak jak namalovat, jak pronáší tato nebeská Matka své podivuhodné *fiat*, kterým se stala Matkou Boží?

V těchto rozpacích malíř usnul. Když se probudil, jak velké bylo překvapení, když našel obraz dokončený neviditel-

Redakční poznámka:

V minulém čísle Světla nebyl uveden zdroj svědectví „Bůh byl silnější...“. Za toto nedopatření se omlouváme a doplňujeme za konec článku: *Z Vítězstvo Srdca 133/2020 přeložil a upravil -dd-*.

Redakce Světla

nou rukou! Věřící pak přicházeli, aby viděli tento zázrak, a při pohledu na blahoslavenou Pannu Marii opakovaně zvolali: „Jaký to andělský obličej, jaký to nebeský výraz!“ Tak nádherný byl obličej Matky Boží, že Michelangelo sám říkal, že to nemohlo být namalováno lidskou rukou, ale že to bylo skutečně dílem Božím.

Mnoho milostí pak Panna Maria darovala těm, kteří se přišli modlit před tento obraz. Byl také zanedlouho nazván obrazem „Panny Marie milostiplné“. Byl to začátek mnoha milostí, které skrze milosrdenství Boží byly uděleny v průběhu více než šesti století těm, kteří přišli prosit Matku Boží na toto místo.

Mnoho lidí, kteří vynikali ve ctnostech, přišlo a pokleklo před tímto obrazem, aby prosili o pomoc Panny Marie. Byl to sv. Alois Gonzaga, který před tímto obrazem složil svůj slib věčného panictví. Zde také sv. Karel Boromejský a po letech papež Pius IX. klečeli v modlitbě a prolévají slzy své něžné úcty.

MODLITBA

Ó Panno Maria, když se podívám na svoji spravedlnost, ach, shledávám, že je s těžší lepší než ta zákoníků a farizejů. (srov. Mt 5,20) Prosím Tě tedy, abys mi vyprosila u svého Syna milost v této ctnosti růst, abych mohl jako Ty Bohu sloužit věrně a přijít tak do věčné blaženosti. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER:

The Fairest Flower of Paradise.

London 1922. Str. 132-143

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

MSKA MĚNÍ NÁZEV, NADÁLE BUDE VYSTUPOVAT JAKO „CYRILOMETODĚJSKÁ KŘEŠŤANSKÁ AKADEMIE“

Letošní Valné shromáždění Moravsko-slezské křesťanské akademie (MSKA) schválilo několik důležitých bodů, mimo jiné i nový název odkazující na sv. Cyrila a Metoděje: *Cyriľometodějská křesťanská akademie*, z. s. (zkráceně CMKA). Všechny dokumenty schválené Valným shromážděním MSKA dne 20. června 2020

nabývají platnosti a závaznosti k naplňování příslušnými orgány. Dnem 20. června 2020 se uvádí nové znění: *Cyriľometodějská křesťanská akademie*, s možností dovětku či v závorce: (dříve *Moravsko-slezská křesťanská akademie*).

Podle www.cirkev.cz

Podivuhodný život Mariam Baouardy (1846-1878) - 4. část

Karmel v Pau

Matka Veronika byla přijata na Karmel v Pau a navrhla sestře Mariam doprovod.

Když se matka Veronika, převorka Karmelu v Pau, ptala matky Eliji v dopise, jestli smí tato mladá Arabka z Galileje přijít s ní, ujišťovala jenom, „že je poslušná, až je to s podivem!“ Žádné slovo o mimořádných událostech, které zjistila.

Karmelitky v Pau nevěděly tedy nic o své nové společnosti. Ale uplynulo jen málo času, než odhalily tajemství malé sestry, která byla přidělena do kuchyně a která projevila přání, aby dostala řádové jméno „sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše“.

Vlastně se sestra Veronika cítila být povolána, aby založila třetí řeholní řád, po němž by následoval noviciát v Karmelu. Tento noviciát byl pro ni rájem na zemi, po kterém tak velmi toužila. Avšak nenaléhala a nechávala Pánu, aby otevřel jednu cestu za druhou.

Dva týdny po svém příchodu do Pau dostala vskrytu hábit. O dva měsíce později na příkaz důstojného generálního představeného směla složit svoji profesi. Tím byla oficiálně přijata. Začala teď sestavovat pravidla pro třetí řeholní řád podle vzoru pravidel velké Terezie z Ávily. Tato nová zodpovědnost vzdálila sestru Veroniku na nějaký čas od její chráničny.

Několik dnů po svém příchodu, 17. července 1867, na svátek sv. Eliáše a také na jmeniny matky převorky, Mariam upadla během poledne do extáze. Viděla, jak prorok z hory Karmel prochází refektářem, žehná jídlo každé řeholnice a jí samotné oznámil obláčku.

Matka Elija byla ohromena a rozhodla se v ústraní obléci hábit Karmelu. To se stalo 27. července v 5.30 hodin ráno, a protože Mariam byla v extázi, rozhodla se představená jmenovat ji chórovou sestrou. Pokusila se naučit ji číst, což se přes její dobrou vůli nepodařilo. Tak se stala na své vlastní přání zase pomocnou sestrou, tam, kde ji Pán chtěl mít.

Na tomto místě a v průběhu tří let došlo v Pau k mimořádným událostem, které se dají rozdělit do tří fází.

První fáze trvala od 26. července 1867 do 26. července 1868 (výroční den Mariaminy obláčky). Dne 14. července 1868 opustila sestra Veronika Karmel v Pau, aby začala se zakládáním třetího řádu v Bayonne - dvanáct dnů před koncem první fáze.

Druhá fáze probíhala od 27. července 1868 až do 4. září 1868. Karmel v Pau se stal v této době jevištěm ohromující d'ábské podívané.

Třetí fáze začala 5. září 1868 a trvala až do 21. srpna 1870, do dne, kdy se Mariam a její společníci sestry vydaly na cestu k založení Karmelu do Mangalore v Indii.

První fáze

Milostí stále přibývalo pod pozorným a neustálým pohledem převorky, matky Eliji, a sestry Veroniky, které byly pověřeny založením nového Karmelu. Mariam zůstala vskryta v klauzuru Karmelu v Pau. „To malé nic“, jak se sama označovala,

P. Lazare

Probodené Mariamino srdce

vala, prožilo mnoho nadpřirozených skutečností: stigmata, levitace, extáze, bilokace, vnitřní sdělení...

Když se jednoho dne opozdila k obědu, pověřily jednu sestru, aby ji hledala. Když ta Mariam objevila, byla na vrcholku stromu a ona větev, na níž se držela, by sotva udržela malého ptáčka! Tento jev levitace (vznášení) se opakoval ještě vícekrát. V Pau je možné vidět stromy, na které byla podivuhodným způsobem vyzdvížena.

Byla v extázi a sestoupila jenom na modlitbu převorky, která jí připomínala slib poslušnosti. Když jednou neposlechla ihned volání své převorky, sesunula se s velkými obtížemi ze stromu a nechala své sandály viset na větvích. Později sestry namáhavě snesly sandály z větví dolů!

Tyto úkazy pozorovalo více sester, takže optické iluze nebo paranormální jevy jsou vyloučeny. Více nebo méně dlouhé extáze doprovázely ve všední dny „malou Arabku“. Nastávaly všude. Mohlo to být během modlitby v kapli, ale také v kuchyni, když oplachovala nádobí nebo uklízela. Pro Mariam byly její stavy před sestrami trapné. Označovala je jako „spánek“, který jí poměrně často přepadal.

Když se jí ptali, co během extáze viděla, odpovídala zdrženlivě a pokorně. Její důvěrná sdělení dostávala převorka (matka Elija), generální představená (matka Vero-

nika) a později je sdělovala svému zpovědníkovi P. Estratemu, zakladateli Karmelu v Betlémě a svému prvnímu životopisci.

Paradoxním způsobem mohla tato mladá řeholnice, která byla analfabeta a zcela nevzdělaná, v průběhu extází skládat písně a básně, které později vyvolávaly údiv a obdiv intelektuálů a autorů jako byli Léon Bloy, Louis Massignon, Jacques Maritain, Maurice Barres... Její spolusestry naslouchaly očarovány a byly překvapeny, že Mariam přitom neměla svůj obvyklý, drsný hlas, jakým byl následkem dramatu v Alexandrii.

Marie od Ukřižovaného Ježíše si vyprosila dovolení pro půst, který nebyl řeholí nařízený. Během těchto postních dnů se spokojila s chlebem a vodou. Často jí bylo toto povolení odepřeno, protože se převorka bála o její zdraví.

Když se 24. května 1868 modlila s některými sestrami růženec v eremitáži Naší Milé Pani z hory Karmel, upadla znovu

do extáze. Její obličej se rozjasnil a vyzpívala dlouhou píseň lásky. Jejím společnícím bylo jasné, že jsou přítomny neobyčejné události a slyšely, jak se Mariam obrací na svatou Terezií z Ávily: „Ježíš mi probodl srdce.“ Bylo to druhé probodnutí. Samozřejmě, že se rozšířily zprávy o tomto jevu také mimo Karmel v Pau. Od tohoto dne krvácelo Mariamino srdce často a na obvazech, jimiž byla krev osušována, se daly přečíst tři znaky, které se Mariam nadarmo pokoušela skrýt: (O-J-S) a nad tím kříž.

Druhá fáze

od 27. července do 4. září 1868

Podle svědectví sestry Veroniky – občas pobývala v Pau – dostal ďábel moc, aby Mariam trápil. Po čtyřicet dnů trpěla „mnoho, někdy až sto útoků za den, od ďábla a jeho pomocníků, kteří se pokoušeli Mariam usmrtit; silně ji trápili a hodili ji dokonce do nádrže, z níž se podi-

vuhodně nezraněná dostala ven.“ Toto rozpoutání nenávisti a křiku vyděsilo lidi okolo Mariam. K tomu se rozšířil po celém klášteře zápach síry. Dne 4. září okolo poledne znovu procitla a potom upadla na čtyři dny do extáze. Období pokoušení bylo skončeno.

Třetí fáze

od 5. září 1868 do 21. srpna 1870

Potom, co se vrátilo období jasného klidu, začaly v Karmelu v Pau přípravy na založení Karmelu v Mangalore (Indie) pod vedením důstojné matky Eliji, která měla být hlavou nové kolonie. Byla doprovázena P. Lazarem, P. Gratianem a devíti řeholnicemi, mezi nimiž byla také sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše.

(Pokračování)

*Z Maria heute 7/8/2017 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Modlitba Davida - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

vede je a každou zná jménem (srov. Jan 10,11-18).

Ze svého řemesla se David naučil mnohému. Když mu tedy prorok Nátan vytkne jeho těžký hřích (srov. 2 Sam 12,1-15), David ihned pochopí, že byl špatným pastýřem, okradl jiného muže o jedinou milovanou ovečku, přestal být pokorným služebníkem, nakazil se zpupností a stal se pytlákem, který vraždí a loupí.

Druhý charakteristický rys Davidova povolání je jeho *básnické nadání*. Z této drobnosti lze vytušit, že David nebyl obhroublý, jak se často může stát tomu, kdo je dlouho nucen žít v izolaci od společnosti. Je naopak citlivý, miluje hudbu a zpěv. Čítera jej provází neustále. Někdy zpívá Bohu hymnus radosti (srov. 2 Sam 6,16), jindy dává průchod nářku nebo vyznává vlastní hřích (srov. Ž 51,3).

Svět, který pozoruje, není němá scéna. V odvíjejícím se dění objímá svým pohledem obrovské tajemství. Právě odtud se rodí modlitba, totiž z přesvědčení, že život není něčím, co nás mívá, nýbrž úžasným tajemstvím, které v nás budí poezii, hudbu, vděčnost, chválu anebo bědování a úpěnlivou prosbu. Když někomu ta-

to poetická dimenze chybí, jeho duše se belhá. Proto spatřuje tradice v Davidovi velkého tvůrce žalmů. Ty jsou v záhlaví často výslovně připisovány izraelskému králi a vztahují se k některým více či méně ušlechtilým činům jeho života.

David má jedno přání: být dobrým pastýřem. Někdy dokáže být na výši tohoto úkolu, jindy méně, avšak to, na čem v kontextu dějin spásy záleží, je prorocství, které pronáší o jiném Králi, jehož je pouhou zvěstí a předzvěstí.

Podívejme se na Davida a přemýšlejme o něm. Byl světec i hříšník, pronásledovaný i pronásledovatel, oběť i vrah, což je rozpor. David byl to všechno. I my ve svém životě často zaznamenáváme protiklady. Všichni lidé ve svém životě hřeší nedůsledností. Davidův život má jednu červenou nit, která dává všemu dění jednotu, a tou je jeho modlitba. Je to hlas, který nikdy neumlká. Světec David se modlí, hříšník David se modlí, pronásledovaný David se modlí, pronásledovatel David se modlí, oběť David se modlí a modlí se vrah David. Modlitba je pojítkem jeho života. Ať už se nese v jásavém či bědujícím tónu, vždycky je modlitbou, kte-

rá mění pouze melodii. A takto nás David učí plně navazovat dialog s Bohem: radost i vina, láska i bolest, přátelství i nemoc. Všechno se může stát slovem, adresovaným Tomu, který nám naslouchá neustále.

David, který zakusil samotu, ve skutečnosti nikdy nebyl osamocen! A to je podstatná moc modlitby v každém, kdo jí ve svém životě dává prostor. Modlitba zušlechťuje a David je šlechetný, protože se modlí. Když se stane vrahem, modlí se, a díky modlitbě se mu opět vrátí šlechetnost. Modlitba je s to zajišťovat vztah s Bohem, který je člověku opravdovým Druhem na cestě, uprostřed tisícera životních strastí, v dobrém i zlém. Vždycky však modlitba. Děkuji, Pane. Bojím se, Pane. Pomož, Pane. Odpusť, Pane. Velká je Davidova důvěra, když prchá před pronásledováním, ale nedovolí, aby se jej někdo zastával: „Když mne Bůh pokořil, ví proč.“ Ušlechtilost modlitby nás ponechává v rukou Božích. Tyto ruce probodené láskou jsou jediné bezpečné ruce, které máme.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)*

Našel Matku

Američtí manželé Danelle a Richard Borgmanovi působili dlouhá léta jako přesvědčení protestantští misionáři v Africe. Pro ně existoval jedině Ježíš a Bible, nad Pannou Marií se nikdy nezamýšleli a nezabývali se jí. Dlouhý proces upřímného hledání a vnitřního uzdravování je však připravil na přijetí velkého daru.

Vypráví o tom samotný Richard: „Neměl jsem lehký start do života, protože jsem nikdy nepoznal svého otce ani svoji matku. Přišel jsem na svět v roce 1947 v Denveru, v hlavním městě státu Colorado. Narodil jsem se s těžkou nemocí, jistou formou malomocenství, a tak mě moje máma odvrhla a nechala v nemocnici, abych tam zemřel. Když jsem měl deset dní, zavítala do nemocnice jedna žena, která si chtěla adoptovat dítě. Prohlédla si mnohé děti na oddělení, ale nakonec zůstala u mne, malého a nemocného, který ležel uprostřed místnosti, a řekla: »To je to děťátko, které pro mne určil Bůh!« Lékař se jí to snažil vymluvit, avšak ona trvala na svém, ačkoli jí bylo jasné, že mě bude čekat v životě mnoho problémů.

Odmalička jsem býval velmi zlostný. Tu a tam jsem něco »potáhl«, a jen co jsem trochu odrostl, kradl jsem auta, dokonce se mi podařilo ukrást i jeden buldozér. Držel jsem se gangů a častokrát jsem měl co do činění s policií. Také jsem si přál být milým člověkem, ale byla ve mně jakási zlost, kterou jsem si potřeboval vylít na jiných, pomstít se lidem, ačkoli jsem nevěděl, odkud se ve mně taková zloba bere. Ano, již od narození jsem jakoby něco hledal, avšak nevěděl jsem co. Moji adoptivní rodiče byli protestanty a brávali mě s sebou do kostela. Proto mi bylo jasné, že nějaký Bůh je, ale ve skutečnosti jsem ho neznal.“

Kdykoliv se Richard snažil naplnit svoji hlubokou duševní prázdnotu, ať už v buddhismu, anebo ve sportu, nedařilo se mu to. Jako mladý student medicíny se poznal s Danelle a vzali se. Po skončení školy, v pouhých 25 letech, začal vyučovat anatomii a neurologii na Coloradské státní univerzitě. I když byl mladý docent v zaměstnání úspěšný, ke své manželce se choval hrubě a sarkasticky. Navzdory tomu, že ji upřímně miloval, nevěděl, jak má ovládnout svoji podivnou zatrpklou. Zašlo to tak daleko, že se s ním Danelle

chtěla po pěti letech manželství rozvést: „V tobě cosi je. Ty vůči mně jednoduše nedokážeš být dobrý!“ Během této jejich rodinné krize se jednoho večera roku 1972 stalo, že Danelle, která byla rovněž protestantkou, ve své duchovní nouzi přijala pozvání na modlitební setkání neoprotestantských křesťanů. Šla tam i přesto, že měla zánět průdušek a zcela cizí jí bylo i charismatické oduševnění pro Ježíše. Po návratu domů však byla nejen vyléčená z bronchitidy, ale dokonce i ze své slabozrakosti. A její manžel potvrdil: „Druhý den byla docela novým člověkem. Podíval jsem se jí do očí a ulekl jsem se, neboť jsem v nich spatřil Ježíše, jeho pokoj, jeho lásku a neodolatelnou radost. To mě k němu přitahovalo.“

Tak zažil také Richard skutečné obrácení. Začal nejen číst, ale doslova „hltat“ Bibli a učil se nazpaměť sáhodlouhé pasáže. Časem se z něho stal neúnavný populární apoštol, který vyprávěl lidem o Ježíši, a spolu se svojí manželkou se stal členem charismatického protestantského společenství. Tímto se však pro Richarda začala jen další etapa hledání. „Hned od začátku jsem v srdci cítil, že zde něco

Svatební foto novomanželů Borgmanových

Danelle a Richard Borgmanovi

chybí... Jako by to ještě nebylo všechno. Ale naši přátelé nás přesvědčili: »Ne, nic více už neexistuje. Máš Ježíše, máš Bibli, co víc bys chtěl?!«

Manželé následovali Pána s obdivuhodnou upřímností: „Pane, cokoli od nás chceš, my chceme poslechnout.“ Tak to bylo, i když oba v modlitbě poznali, že Bůh je chce mít jako misionáře v Africe. Richard se stal pastorem a v únoru 1976 se spolu s Danelle a svými třemi dětmi přestěhovali do afrického státu Pobřeží slonoviny, aby v tehdejší hlavním městě Abidžan působili mezi ostráčenými chudáky ve slamech na okraji města. Po určité době se jeho služba rozrostla, začal navštěvovat také vězení, v němž působil jeden katolický kněz. Ten se ujal manželského páru a oběma pomáhal na tomto pro ně zatím neznámém poli mezi vězni a chudými.

Přesvědčivý příklad a život tohoto kněze, Boží milost a intenzivní studium Bible přivedly Richarda ke zcela novému chápání činnosti a dobročinné lásky k bližnímu. Krok za krokem se seznamoval s katolickým chápáním síly utrpení, která je ukryta v jeho přijetí a obětování v lásce. Zároveň se dopracoval k přesvědčení, že Ježíš je skutečně přítomný v Eucharistii. Když se Borgmanovi v roce 1993 po sedmácti misijních letech vrátili zpět do USA, byla jejich srdce značně změněná. Po několika následujících letech cestoval Richard ještě párkrát do Abidžanu, aby vy-

učoval budoucí pastory ve škole, kterou sám založil.

Podobně to bylo i v prosinci 1997. Richard byl opět bezradný a ve svých pochybnostech a bezmoci se začal modlit. Navzdory tomu, že se mu mezitím vcelku dařilo být milým a soucitným k cizím lidem, tak těm, kteří žili v jeho bezprostřední blízkosti a které nejvíce miloval, dal velmi rychle pocítit svoji nevysvětlitelnou hrubost a zatrpkllost. Pastor se úpěnlivě modlil: „Pane, ukaž mi, prosím, čím to je!“ V tom okamžiku se mu dostalo vnitřního poznání, jakoby vidění. Zdálo se mu, že je přítomný na Kalvárii.

„Nebylo to, jako kdyby mi před očima jen běžel film, ale byl jsem opravdu tam! Těžko říci, zda to trvalo tři sekundy, anebo tři hodiny. Nacházel jsem se na místě jednoho z lotrů na kříži, hned vedle Ježíše při jeho umírání. Otočil jsem se k němu a vtom jsem ho uviděl: na hlavě měl trnovou korunu, její trny mu tak zraňovaly čelo, že krev mu stékala po tváři a měl jí ulepenou celou bradu.

Jeho tělo byla samá rána a krev. Do té doby jsem se nikdy nezamýšlel nad ukřižovaným Kristem; jako protestant jsem byl totiž navyklý hovořit o něm jen jako o Zmrtvýchvstalém. Vtom na mne Ježíš upřel svůj zrak a v hloubi srdce jsem zaslechl jeho slova: »Richard, tvůj problém je ten, že nenávidíš svoji matku, která tě přivedla na svět a potom tě opustila.« Trefil přesně do černého! Od svého narození, tedy již téměř 51 let, jsem svoji mámu podvědomě nenáviděl a jakýsi vnitřní hlas mi neustále našeptával: »Drž si lidi pořádně od těla a nepřipouštěj si je k srdci. I tak tě všichni dříve či později zavrhnou!« Tu ke mně Pán znovu promluvil a uslyšel jsem, jak mi řekl: »A nenávidíš moji Matku, Marii.« Ale Marii jsem se nikdy nezaobíral, jelikož jsem měl z matek strach – tedy i z ní! Avšak nyní jsem byl konečně připraven na přijetí vnitřního poznání, že přeměna této rány trpkosti v ránu milosrdenství se stane pouze skrze Ukřižovaného a Marii. Plakal jsem a prosil: »Pane, prosím, odejmi ode mne tuto ránu. Odpusť mi všechny ty celé dlouhé roky ztvrdlého srdce!«

V té chvíli jsem pocítil, jak mi byly z duše vytrženy a odstraněny hluboké kořeny, a já jsem poprvé v životě byl schopen darovat lásku těm, které jsem milo-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Slyším vaše volání a modlitby a přimlouvám se za vás před svým Synem Ježíšem, který je cesta, pravda a život. Vraťte se, dítě, k modlitbě a otevřete svá srdce v tomto milostiplném čase a pojd'te cestou obrácení. Život váš je pomíjející a bez Boha nemá smysl. Proto jsem s vámi, abych vás vedla ke svatosti života, aby každý z vás objevil radost života. Všechny vás, dítě, miluji a žehnám svým mateřským požehnáním. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medžugorje 25. června 2020

val nejvíce – své manželce, svým dětem a blízkým spolupracovníkům.

A znovu jsem v srdci zachytil Ježíšova slova: »Hle, tvá Matka! Také tobě dávám za Matku Marii, svoji Matku.« Nyní jsem Marii řekl svoje ano a ona dala svoje ano mně; okamžitě jsem se do ní zamiloval a současně jsem si zamiloval i katolickou církev. Mne samotného tento zážitek zaskočil, jelikož mé evangeli-

P. Scott Borgman, mladší syn Richarda a Danelle, pracoval v době konverze svých rodičů ještě v Hollywoodu ve filmové branži. Skrze Písmo svaté a mši svatou našel také on cestu ke katolické víře a v roce 2010 byl vysvěcen na kněze.

kální smýšlení bylo ještě stále extrémně antikolické. Najednou jsem však ztratil jakékoliv výhrady a otázky vůči katolické církvi a jednoduše jsem začal na ni všechno milovat. Udíveně jsem se Pána zeptal, jak je to vůbec možné, a dostal jsem odpověď: »Protože nyní znáš moji Matku a ona je Matkou Církve.« Poznám jsem, že mému dlouhému hledání konečně nastal konec. Našel jsem domov! Již jsem nebyl sirotkem, měl jsem Matku, která mě nikdy neopustí.

Danelle jsem se o tom všem zatím ani jediným slovíčkem nezmínil. Věděl jsem,

že je nutné, aby rovněž v ní vykonal Pán nějaký zázrak. Pár týdnů nato, začátkem roku 1998, jsme pobývali u přátel v Paříži. Byl u nich také jeden katolický kněz, který se nás zeptal, zda by se za nás jako za manželský pár mohl pomodlit.“

Danelle o tom vypráví: „Když se kněz pomodlil, velmi opatrně se zeptal: »Souhlasili byste, abych poprosil Pannu Marii, ať vstoupí do vašeho života a utěší vás?« Oba jsme souhlasili, ačkoli já jsem od této modlitby prakticky nic neočekávala. Když se však modlil: »Panno Maria, přijď! Matko, vstup do jejich života!«, oba nás obklopila nádherná přítomnost té nejlaskavější Matky. Přítomnost Ježíše a Duchu Svatého jsme už znali, ale tato byla zcela jiná. Od té chvíle Panna Maria uzdravila mnoho věcí v mém životě. I přesto jsem se zhrozila, když mi jednoho dne Richard oznámil: »Chci se stát katolíkem.« Vždyť celý náš život, naše okolí, lidé, kteří finančně podporovali naši misi, to všechno byli protestanté! Po několika týdnech jsem si však též uvědomila: bez Marie a bez Eucharistie si svůj život již nedovedu představit.“

Po své konverzi zůstali „noví“ katolíci Borgmanovi ještě pár let ve Francii, kde jako misionáři působili v úzké spolupráci s jistým biskupem. Po návratu do USA v roce 2003 založili v Atlantě *Centrum nové evangelizace Jana Pavla II.* a od té doby cestují do mnoha koutů světa, aby lidem přinesli poselství Božího milosrdenství a něžnou dobrotu Panny Marie. Oba s přesvědčením tvrdí: „Odvázat se ve víře přestoupit do katolické církve nás něco stálo. Avšak jediná kapka toho, co jsme získali, je cennější než všechno to, co jsme opustili.“

Z *Vítězstvo Srdce 134/2020*
přeložil a upravil -dd-

Pondělí 13. 7. 2020

6:05 Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík **7:10** V pohorách po horách (80. díl): Oderské vrchy **7:20** Cvrlikání (10. díl): Bokomara **8:30** Strání – obec pod Javorínou **8:55** Outdoor Films s Marianem Jiřím Huskem (13. díl): Premonstrát Strahovského kláštera v outdoorovém zajištění **10:30** V posteli POD NEBESY (5. díl) **11:25** Klaunský pohádkový kuffík (11. díl): O soucinném Standovi **11:40** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Věk reformem: Evropa před Tridentem **13:55** Cesta k andělům (102. díl): Jan Suk – literát, vnuk a pravnuček Josefa Suka a Antonína Dvořáka **14:50** Noční univerzita: CSA Třešť 2014: přednáška Hany Imlaufové – Vztahy **16:00** Život Ježíše Krista (2/2) **17:40** Víra do kapsy: Krása **18:00** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **18:25** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselé Karolině **18:40** Svatá Kateřina Sienská **19:10** Marien na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:35** Vezmi a čti: Červen 2020 **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka s Ing. Janem Vačlenou **21:10** Pomoc, která se točí **21:35** Terra Santa News: 8. 7. 2020 **22:00** Jak potkávat svět (18. díl): S Ing. Janem Kašpáříkem a jeho synem Vítem Kašpáříkem s dětmi **23:25** Irák: Ninive **0:00** Kulatý stůl: Děti patří domů **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 14. 7. 2020

6:05 Čtvero ročních dob: Antonio Vivaldi **7:10** Pod lampou **9:10** Příroda kolem nás: Cesta do Bělověže, roční období v přírodě **9:30** Muzikanti, hrajte **10:05** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Je Bůh? A jaký? **11:10** GOODwillBOY (6. díl): Normal day **11:35** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:25** Cesta k andělům (103. díl): Vojtěch Kodet – karmelitán **14:20** V pohorách po horách (21. díl): Dívčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **14:30** Na pořadu rodina (17. díl): Ve zdraví i v nemoci **15:30** Kmochův Kolín 2019: Severočeská harmonie města Štětí **16:00** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Zdeněk Papoušek **17:05** Ars Vaticana **17:15** Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hoňkovou, 1. díl **18:00** Cirkus Noeland (4. díl): Roberto, Kekulín a Bambulínova návštěva **18:25** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vzteklé Fridolině **18:40** Animované biblické příběhy: Pavlova služba **19:05** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Austrálie [P] **19:13** V pohorách po horách (3. díl): Bystrá **19:30** Zpravodajské Noeviny: 14. 7. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Pole milosrdenství **21:00** Papež František a jeho umění věst **21:55** Má vlast: Bor u Tachova **22:55** Stíny barbarské noci **23:40** Terra Santa News: 8. 7. 2020 **0:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (136. díl): Jaroslav Krček a Musica Bohemica **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 15. 7. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 7. 2020 **6:25** Noční univerzita: Milan Michalko – Tři zbraně ženy **7:15** Cvrlikání (16. díl): Poutníci **8:25** Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením **9:25** Odkaz předků (3. díl): Ročov **9:45** Muzikál GEDEON **10:40** V posteli POD NEBESY (6. díl) **11:35** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **11:40** Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vzteklé Fridolině **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Charita Ostrava

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

a Hospic sv. Lukáše **13:00** Ilaria Graziano & Francesco Forni na Folkových prázdninách **13:40** Cesta k andělům (104. díl): Josef Koutecký **14:30** Koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů **15:35** Zpravodajské Noeviny: 14. 7. 2020 **16:00** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **16:20** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (7. díl): Valašské muzeum v přírodě v Rožnově p. Radh. **17:20** Skryté poklady: Roman **18:00** Můj Bůh a Walter: Církev **18:15** Víra do kapsy: Proč misie? **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce **18:40** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:45** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **19:30** Terra Santa News: 15. 7. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [P] **21:10** Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média **21:25** Putování po evropských kláštřech: Opatství Egmond **21:55** Noční univerzita: P. Josef Hurt – Biskup Štěpán Trochta **22:55** Věk reformem: Evropa před Tridentem **23:25** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **0:05** Večer chval (87. díl): Stříhový pořad – Současné chvalozpěvy **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 16. 7. 2020

6:05 Bol som mimo: Peter Lipták **7:05** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **8:05** Oživení studené války? **8:35** Výpravy do divočiny: Želvy v ohrožení **9:35** Terra Santa News: 15. 7. 2020 **10:00** Biblická studna **11:00** GOODwillBOY (7. díl): Web **11:30** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **11:35** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Čtvero ročních dob: Antonio Vivaldi **14:25** Cesta k andělům (105. díl): Veronika Žilková **15:15** Šajtar: Třebovický koláč 2018 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 14. 7. 2020 **16:20** Jak potkávat svět (21. díl): S Tomášem Šulajem **17:40** Duchovní malby (1. díl): Anděl **18:10** Mwebare kwija – Klinika v buši **18:25** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti **18:35** V Kristu zapusťte kořeny **19:20** Večeře u Slováka: 16. neděle v mezidobí [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (22. díl): Jitka Šuranská **21:10** Putování po evropských kláštřech: Karmelitický klášter – Vogelzang – Sny o novém začátku **21:35** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **21:50** Proplout Svatou zemí **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Letem jazzem (9. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme blues **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 17. 7. 2020

6:05 Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **7:15** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **7:35** CampFest 2018 **8:25** Putování po evropských kláštřech: Karmelitický klášter – Boxmeer **8:55** Na druhý pohled, 1. díl: Odvážně **10:35** V posteli POD NEBESY

(7. díl) **11:30** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **11:35** Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Víra do kapsy: Otec a dcera **13:40** Cesta k andělům (107. díl): Araik Abajyan – arménský křesťan **14:30** Marien na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:55** Klapka s Ing. Jaroslavem Kolčavou **16:00** U Pastýře: S hostem prof. Rudolfem Zahradníkem **17:05** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **18:00** Záblesky nad Andami **18:25** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti **18:40** Na pořadu rodina (19. díl): Péče o prarodiče **19:50** Přejeme si... **20:05** Revoluce Jana XXIII.: Druhý vatikánský koncil **21:00** Jak potkávat svět (28. díl): S Petrem Bende a Pavlem Helanem **22:30** Kulatý stůl: Dezinformace – jak a proč na ně? **0:05** Letem jazzem (10. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... na lehkou notu aneb Život jazzmana **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 18. 7. 2020

6:05 Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Hobilík **7:05** Kmochův Kolín: Gloria **8:00** Zdeněk Pololánik, skladatel **8:30** Cirkus Noeland (4. díl): Roberto, Kekulín a Bambulínova návštěva **8:55** Sedmihlášky (26. díl): Keď som včera prala šaty **9:00** Animované biblické příběhy: Pavlova služba **9:35** GOODwillBOY (8. díl): Film **10:00** V posteli POD NEBESY (8. díl) **10:55** Víra do kapsy: Důvěra Bohu otevírá nebe **11:10** Příroda kolem nás: Cesta do Bělověže, roční období v přírodě **11:25** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 15. 7. 2020 **14:35** Jak potkávat svět (29. díl): V Hroznové Lhotě **16:05** Stalingradská Madona **16:55** Neřež na Folkových prázdninách [P] **18:00** Věk reformem: Humanistická stopa [P] **18:35** Lidé a město **19:10** Fatima: Poselství Rusku **19:50** Přejeme si... **20:05** Silvestr na faře **21:40** V pohorách po horách (49. díl): Svantovitovy skály – Vsetínské vrchy **21:55** Dobrodružství před kamerou (2. díl) **23:05** Probuzení velké světice: Život svatě Veroniky Giuliani **0:45** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 19. 7. 2020

6:05 Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **7:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (110. díl): „Když se řekne skanzen ...“ **8:35** Stopy ve sněhu **9:30** Večeře u Slováka: 16. neděle v mezidobí **10:00** Primiční mše svatá P. Jakuba Lasáka, kostel Svatého Ducha v Ostravě [P] **11:25** Vitráže v kapli Ducha Svatého **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:05** Muzikanti, hrajte **13:40** Na pořadu rodina (20. díl): Mladé manželství v dnešní době? **14:40** Otec Pio, tvůrce milosrdenství **15:40** Varhany pro svatou Zdislavu **16:00** Přijďte večer k nám... z hotelu Olšanka v Praze **17:35** Kambodža pohledem zblízka **18:05** Sedmihlášky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:50** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamínek [P] **18:30** Hermie a Iňárka Flo **19:00** Struny nad Oslavou **19:35** Příroda kolem nás: Záchrana pušтика a přikrmování ptáčků na krmítku **19:50** Přejeme si... **20:05** Pouť: (The Way, 2010) **22:15** Má vlast: Přerov – kostel sv. Vavřince **23:15** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 13. 7. o 20:30 hod.:

V Samárii pri studni (Ako sa modliť)

Čo je modlitba, prečo a ako sa modliť? Môžeme sa modliť prácou? Aký je ideál modlitby? To sú otázky, ktoré zaznejú v Samárii pri studni. Moderuje Radovan Pavlík.

Utorok 14. 7. o 17:30 hod.:

Doma je doma (Kristus žije)

Ako priblížiť klenot posynodálnej exhortácie pápeža Františka Christus vivit mladým na Slovensku? Ako oživiť pápežské dokumenty rečou dneška? Pali Danko pátra...

Streda 15. 7. o 21:45 hod.:

Viera do vrecka

(Zaujímajú Boha naše peniaze?)

Ako správne hospodáriť s peniazmi a majetkom? Môže nám Boh pomôcť s rodinným rozpočtom? V tomto vydaní relácie viac prezradí dvojica Peter Haluštok a Radovan Ivanko z občianskeho združenia Biblia a financie.

Štvrtok 16. 7. o 22:25 hod.:

Slovo v obraze (Svätý Benedikt)

Maliar inšpirovaný Svätým písmom, kontemplatívna sestra a jej čistá poézia, zamyslenia benediktínskeho mnícha zo Sampora...

Piatok 17. 7. o 21:30 hod.: Z javora

Folklor nepatrí iba do minulosti, ale implementuje sa rôznymi spôsobmi do súčasnej kultúry a umenia. Viac o tom nám v ďalšej časti Z javora povie pani Alžbeta Lukáčová, dramaturgička Štátnej opery v Banskej Bystrici.

Sobota 18. 7. o 20:30 hod.:

Filip Néri / Buďte dobrí, ak môžete 1/2 (film)

„Buďte dobrí, ak môžete“, týmito slovami napomínal Filip Néri svojich mladých chovancov. Je patrónom mládeže a humoru. V roku 1622 ho pápež Gregor XV. vyhlásil za svätého.

Nedeľa 19. 7. o 10:30 hod.: Svätá omša z Gaboltova

Priamy prenos z púte k Panne Márii Karmelskej (Škapuliarskej).

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. ČERVENCE 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 7.		PO 13. 7.		ÚT 14. 7.		ST 15. 7.		ČT 16. 7.		PÁ 17. 7.		SO 18. 7.			
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1734	1953	1091	1214	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1734	1953	1091	1214	1107	1231	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1735	1954	1095	1218	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	704	794	1049	1169	1429	1605	1735	1954	1431	1607	1432	1609	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1724	1943	1095	1219	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	704	795	1428	1604	1429	1605	1430	1607	1431	1607	1432	1609	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	704	795	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
	SO 11. 7.															
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1736	1955	1101	1225	1117	1242	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1737	1956	1105	1229	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	704	794	705	795	1059	1180	1429	1605	1737	1956	1431	1608	1432	1609	705	795
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1731	1950	1105	1229	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	704	795	704	795	1428	1604	1429	1605	1430	1607	1431	1607	1432	1609	706	796
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 12. 7. – 15. neděle

v mezidobí

1. čt.: Iz 55,10–11

Ž 65(64),10abcd.10e–11.12–13.14

Odp.: Lk 8,8 (*Semeno padlo na dobrou půdu a přineslo užitek.*)

2. čt.: Řím 8,18–23

Ev.: Mt 13,1–23

Pondělí 13. 7. – nezávazná památka sv. Jindřicha

1. čt.: Iz 1,10–17

Ž 50(49),8–9.16bc–17.21+23

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)

Ev.: Mt 10,34–11,1

Úterý 14. 7. – nezávazná památka

bl. Hroznaty nebo sv. Kamila de

Lellis (v plzeňské diecézi: svátek

bl. Hroznaty)

1. čt.: Iz 7,1–9

Ž 48(47),2–3a.3b–4.5–6.7–8

Odp.: srov. 9d (*Bůh dává věčné trvání svému městu.*)

Ev.: Mt 11,20–24

Středa 15. 7. – památka

sv. Bonaventury

1. čt.: Iz 10,5–7.13–16

Ž 94(93),5–6.7–8.9–10.14–15

Odp.: 14a (*Hospodin nezavrhně svůj národ.*)

Ev.: Mt 11,25–27

Čtvrtek 16. 7. – nezávazná památka

Panny Marie Karmelské

(v ostravsko-opavské diecézi: svátek

Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Iz 26,7–9.12.16–19

Ž 102(101),13–14ab+15.16–18.19–21

Odp.: 20b (*Hospodin popatřil z nebe na zem.*)

Ev.: Mt 11,28–30

Pátek 17. 7. – nezávazná památka

bl. Česlava a sv. Hyacinta

1. čt.: Iz 38,1–6.21–22.7–8

Iz 38,10.11.12abcd.16

Odp.: srov. 17b (*Ty, Hospodine, jsi zachránil mou duši, aby nezahynula.*)

Ev.: Mt 12,1–8

Sobota 18. 7. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Mich 2,1–5

Ž 10(9B),1–2.3–4ab.7–8ab.14

Odp.: 12b (*Nezapomínej na chudáky, Hospodine!*)

Ev.: Mt 12,14–21

NEJEN PRO DĚTI - BŮH NÁS MILUJE

DĚTI KRÁLE

Max Lucado • Ilustroval Sergio Martinez
Z angličtiny přeložila Ráchel Bícová

Do městečka má už brzy přijet král, který se rozhodl adoptovat pět osiřelých dětí. Nastane velké pozdvižení – je přece potřeba, aby mu děti připravily nějaké pořádné dary a udělaly na něho dojem! A tak se všechny pustí do práce... Kniha *Děti krále* čtenáři laskavým způsobem připomíná nadčasovou pravdu, že nás nebeský Otec miluje takové, jací jsme – bez ohledu na to, zda máme nějaký talent, jestli jsme chytří či populární. Toto poselství o Boží bezpodmínečné lásce se Maxu Lucadovi podařilo skloubit s příběhem, který je dětem dobře srozumitelný a dospělé vede k zamyšlení nad tím, zda mají ve svém životě čas na opravdu důležité věci.

Samuel • Váz., 235x260 mm, křídový papír, 32 stran, 269 Kč

k Pánu Ježíši; 5. Modlitby k Duchu Svatému; 6. Modlitby k Panně Marii; 7. Růženec; 8. Modlitby chvály a diků; 9. Modlitby lítosti, odpuštění a smíření; 10. Modlitby za zemřelé; 11. Krátké modlitby po celý den; 12. Modlitby k svatým.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 130x180 mm, 200 stran, 199 Kč

I DNES JE DEN BOŽÍ

Wilfrid Stinissen

Krátká čtení na každý den v roce, která čerpají ze Stinissenových kázání a přednášek z let 1969 až 1993.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 108x172 mm, 424 stran, 54 Kč

MODLÍME SE A ROZJÍMÁME

MODLITEBNÍ KNÍŽKA • ZÁKLADNÍ A TRADIČNÍ KATOLICKÉ MODLITBY

Sestavil a redigoval Pavel Mareš • Úvod P. Jaroslav Brož

Vyšlo s církevním schválením. Tato prakticky uspořádaná modlitební knížka není souborem všech modliteb, jež by měl povinně znát každý katolík. Spíše chce podat pomocnou ruku těm, kdo nesměle přešlapují a nevědí, jak vykročit na cestu naslouchání Bohu a rozmlouvání s ním. Může pomoci těm, kdo se už modlí a hledají novou inspiraci. A volání k návratu v ní najdou i ti, kdo se někdy modlili, ale z různých příčin se modlit přestali a znovu začít se trochu ostýchají. Knižka obsahuje tyto oddíly modliteb: 1. Základy naší víry; 2. Základní křesťanské modlitby; 3. Ranní a večerní modlitba; 4. Modlitby

I DAREBÁK MÁ DUŠI • VYCHOVANÝ ULICÍ, ZACHRÁNĚNÝ BOHEM

Marie-Angel Carré • Z francouzštiny přeložila Tereza Pikálková

Kniha vypráví dramatický životní příběh dvanáctiletého chlapce Gabriela, dítěte ulice, jehož se v 90. letech 20. století ujal bratr Marie-Angel, tehdy ještě pracovník Červeného kříže. Popisuje jeho nouzi bezdomovce, nebezpečí pařížského podsvětí, které ho obklopovalo, hluboké deprese, ale také Gabrielovu cestu ke konverzi i nesnáze, které prožíval už po přijetí křtu. Mezi řádky se dozvídáme, jak toto setkávání proměňovalo smýšlení obou zúčastněných. Dnes už dospělý Gabriel napsal ke knize krátký úvod.

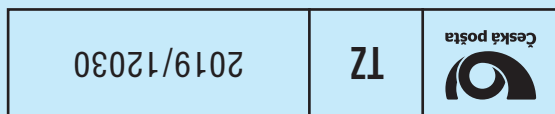
Karmelitánské nakladatelství
Brož., 130x190 mm, 144 stran, 60 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc